

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Česká republika – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR**, se sídlem Praha 11, Kaplanova 1931/1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: 1/ Zemědělská vodohospodářská správa, se sídlem Brno, Hlinky 60, 2/ Povodí Moravy, s.p., se sídlem Brno, Dřevařská 11, 3/ Rybníkářství Pohořelice a.s., se sídlem Pohořelice, Vídeňská 717, 4/ APH - rybníky s.r.o., se sídlem Břeclav, 17. listopadu 21, 5/ J.V., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2009 sp. zn. S-JMK 148269/2007 OŽP-Bu, č.j. 18308/2009-15110

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí ze dne 16.03.2009 č.j. JMK 38966/2009 vydané podle ustanovení § 115 odst. 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), jímž správní orgán I. stupně neschválil žalobci manipulační řady rybníků Nesyt, Mlýnský a Hlohovecký.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, (dále též jen „krajský úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) obdržel dne 12.11.2007 od odvolatele žádost o schválení manipulačních

a provozních řádů rybníků Nesyt, Mlýnský a Hlohovecký. Po provedeném vodoprávním řízení, během něhož odvolatel požádal o zúžení žádosti a zpětvzetí žádosti o schválení provozních řádů rybníků Nesyt, Mlýnský a Hlohovecký, krajský úřad dne 20.06.2008 vydal rozhodnutí č.j. JMK 81552/2008, kterým odvolateli schválil manipulační řady rybníků Nesyt, Mlýnský a Hlohovecký, kromě některých částí. Neschválené části se týkaly zejména částečného letnění rybníků a udržování hladiny v hnízdním období okolo 15.3. - 15.7. stanovené Správou CHKO Pálava, a to i v případě, že nebude dosaženo minimální provozní hladiny. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel odvolání. Žalovaný vydal dne 28.11.2008 pod č.j. 33462/2008-15110-5 rozhodnutí, kterým rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20.06.2008 zrušil a věc vrátil k novému projednání. Na základě výše uvedeného vedl krajský úřad dále vodoprávní řízení o žádosti v dané věci, jehož výsledkem bylo vydání rozhodnutí ze dne 16.03.2009 č.j. JMK 38966/2009, proti kterému žalobce opětovně podal odvolání, v němž uplatnil tyto odvolací důvody:

I. Nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně spatřuje žalobce v porušení ustanovení § 65 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), k němuž došlo v důsledku absence dohody s orgánem ochrany přírody. Příslušným orgánem ochrany přírody je v tomto případě Ministerstvo životního prostředí a z hlediska výkonu státní správy v druhové ochraně pro silně a kriticky ohrožené druhy Správa CHKO Pálava. Správa CHKO Pálava upozornila vodoprávní úřad na dosud neuskutečněnou dohodu přípisem ze dne 02.10.2008. Přes výslovná upozornění jak ze strany odvolatele, tak ze strany orgánu ochrany přírody se vodoprávní úřad o dohodu ani nepokusil a vědomě opětovně porušil zákon tím, že meritorně rozhodl při absenci této dohody.

II. Vodoprávní úřad argumentuje účelem vodního zákona a mimo jiné cituje, že účelem je přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo závislých suchozemských ekosystémů. Tím je zásadně v rozporu s výrokem rozhodnutí, kterým neschvaluje podaný návrh manipulačních řádů. Návrh manipulačních řádů zcela zohledňuje zájmy ochrany přírody, tedy jednoznačně splňuje citovaný účel.

III. Žalobce v návrzích manipulačních řádů výslovně uvedl prioritní účel vodního díla podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) bodu 3 vyhlášky č. 195/2002 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl (dále jen „vyhláška č. 195/2002 Sb.“), to vše v souladu s rozsahem platného povolení k nakládání s vodami na rybnících Nesyt, Hlohovecký a Mlýnský. Citované ustanovení vyhlášky stanoví náležitosti manipulačních řádů; v případě, že slouží-li vodní dílo více účelům, uvede je navrhovatel v pořadí podle důležitosti. Vodoprávnímu úřadu je dobře znám status žadatele. Z poslání odvolatele nade vší pochybnost vyplývá, že prioritním účelem vodního díla je a vždy bude ochrana přírody.

IV. Žalobce nesouhlasí s tvrzením, že částečné letnění rybníků a držení hladiny v hnízdním období je v rozporu s povolením k nakládání s vodami ohledně držení minimální provozní hladiny. V dotčeném povolení k nakládání s vodami jsou ve výroku rozhodnutí uvedeny pouze základní údaje o rybnících, a to informace o vodním toku, údaje o vlastním rybníku a údaje o vlastníkovi, o chráněných územích a ochranných pásmech, dále doba, na kterou je povolení vydáváno a stručný rozsah nakládání s vodami. Z rozhodnutí je zřejmé, že v něm nebyla předepsána kóta minimální provozní hladiny. Údaj „kóta minimální provozní hladiny: 174,36 m n.m.“ je technickým údajem o vodním díle a nikoli stanovení povinnosti účastníku, jemuž je povolení k nakládání udělováno. V citovaném povolení k nakládání s vodami nebyla určena žádná povinnost udržovat minimální hladinu vody na stanovené kótě.

V případě, že by platilo tvrzení vodoprávního úřadu, nebylo by tak nikdy možné rybníky slovovat, což je nepopiratelnou složkou rybníkářské praxe, a ani je letnit, což je historicky doložený tradiční způsob hospodaření.

V. Jako hlavní účel předmětných vodních děl stanovený podle důležitosti v souladu s vyhláškou č. 195/2002 Sb., žalobce oprávněně uvedl ochranu přírody. Z platného plánu péče o NPR Lednické rybníky na období 2007-2011 vyplývají skutečnosti týkající se manipulace s vodou z hlediska předmětu ochrany (např. pravidelné letnění, udržování hladin stálého nadržení v hnízdní sezóně). Dodržování těchto podmínek je nezbytné pro zachování předmětu ochrany, který je veřejným zájmem deklarovaným vyhlášením NPR Lednické rybníky. Je nemyslitelné, aby tato deklarace veřejného zájmu byla jinými státními orgány zpochybňována, ne-li ignorována. Veřejným zájmem je zachování cenných ekosystémů, které jsou předmětem ochrany NPR, tedy mokřadních ekosystémů mělkých rybníků, kde prioritním předmětem ochrany jsou populace vodních a mokřadních ptáků, a zachování společenstev obnažovaných dnů včetně slanomilných druhů, které vyžadují specifickou manipulaci s vodou. Tento veřejný zájem musí být upřednostněn před veškerými soukromoprávními nároky. Částečné letnění je dle žalobce existenčně důležité pro řadu druhů rostlin a živočichů, zejména pro ptáky ze skupiny bahňáků a brodivých a některé druhy kachen. Při stanovení kót částečného letnění na rybnících bylo vycházeno z odborných poznatků a jsou stanoveny tak, aby byl zabezpečen optimální poměr mezi obnaženou plochou a volnou vodní hladinou pro zahnízdění ptáků a zároveň nebyla ohrožena celková vodní bilance na soustavě.

VI. Žalobce v odvolání nesouhlasil s tvrzením, že není možné neškodně likvidovat obrovské množství biologické hmoty mimo plochu zátopy. Likvidace vegetace v částečně letněných rybnících není detailně řešena z důvodu značné variability možnosti nárůstu porostů na obnažených dnech rybníků v jednotlivých letech. Stav vegetace na obnažených dnech letněných rybníků bude monitorován a následně vyhodnocen. V případě, že by došlo k takovému zárostu vegetací, který by následně při zatopení mohl ohrozit kvalitu vody, bude tato narostlá biomasa samozřejmě odklizená mimo zátopy rybníka a zlikvidována v souladu s právními předpisy.

VII. K tvrzení vodoprávního úřadu, že v návrhu manipulačních řádů není řešena ochrana vodních živočichů v období částečného letnění, žalobce uvedl, že kóty částečného letnění jsou na základě dosavadních zkušeností v návrhu manipulačního řádu nastaveny tak, aby byly zachovány podmínky zajišťující životaschopnost permanentní fauny.

K odvolání žalobce se dne 4.0.2009 vyjádřila společnost APH - rybníky, s.r.o., která ve svém vyjádření mimo jiné konstatovala, že schválením manipulačních řádů v předloženém znění by došlo k porušení jak předpisů EU o nešíření nepůvodních druhů (dojde k přemnožení karase stříbříteho), tak zákona o ochraně přírody a krajiny a vodního zákona. Dále se dne 4.5.2009 vyjádřil pan J. V., který rovněž nesouhlasil se schválením manipulačních řádů v navržené podobě z důvodu obavy zatápění pozemků a nemovitostí v jeho vlastnictví.

Žalovaný následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že přezkoumalo soulad rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání přezkoumal jeho správnost. Na základě tohoto posouzení dospěl k závěru, že postup krajského úřadu probíhal v intencích platných právních předpisů. S jednotlivými odvolacími důvody se žalovaný vypořádal takto:

ad I.) Žalovaný zastává názor, že manipulační řády vodních děl jsou toliko technicko-provozní dokumenty přijímané vždy pouze v mezích platného povolení k nakládání s vodami. Tento názor potvrdil i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 23.06.2008 č.j. 5 Ca 145/2005 - 298, ve kterém se uvádí: „Manipulační řády realizují činnosti pravomocně povolené rozhodnutím o povolení k nakládání s vodami, jsou vydávány v jejich rámci, rozhodnutí o schválení manipulačního řádu proto nezávisí na výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Manipulace s vodou je běžným obhospodařováním.“ Vzhledem k prováděcímu charakteru manipulačních řádů nejsou rozhodnutím o jejich schválení dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny, a proto dohody s orgánem přírody podle ustanovení § 65 tohoto zákona není třeba.

ad II.) Ministerstvo zemědělství je toho názoru, že schválení návrhů manipulačních řádů by vedlo k ne hospodárnému využívání vody ve srážkově deficitní oblasti, což by mohlo mít za následek vyschnutí letněného rybníka či úhyn vodních živočichů a rostlin. Při případném vyschnutí letněných rybníků pak může dojít k jejich značnému zarostení nežádoucí vegetací, jejíž ponechání ve dně rybníků může následně společně s vodou způsobit jeho zahňívání (v návrzích manipulačních řádů není řešena otázka likvidace narostlé vegetace). Tyto skutečnosti jsou v rozporu s vymezenými účely podle ustanovení § 1 odst. 1 vodního zákona, zejména s účelem vztahujícím se k posílení zájmů ochrany přírody a krajiny, tj. přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo záviselých suchozemských ekosystémů.

ad III.) Povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právnickým osobám k jejich žádosti. Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení (ustanovení § 8 odst. 2 vodního zákona). Ustanovení § 1 písm. a) vyhlášky č. 195/2002 Sb., definuje manipulační řád vodního díla jako soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Odvolateli bylo vydáno krajským úřadem dne 6.11.2006 pod č.j. 28551/2005 rozhodnutí, kterým bylo povoleno nakládání s vodami na vodních dílech - rybnících Nesyt, Hlohovecký, Mlýnský, spočívající v akumulaci, vzdouvání a odběru povrchových vod z vodního toku Včelínek, č.h.p. 4-17-01-047 pro potřeby chovu ryb nebo vodní drůbeže, případně jiných živočichů za účelem podnikání a k jinému nakládání zohledňujícímu ochranu přírody. Z uvedeného tedy vyplývá, že vodní díla - rybníky jsou určeny k zajištění více účelů a žádný z nich (tedy ani ochranu přírody) nelze považovat za prioritní, neboť všechny vymezené účely mají identickou důležitost (bez ohledu na status odvolatele). Ustanovení § 2 odst. 1 vyhlášky č. 195/2002 Sb. je tudíž třeba vykládat v souvislosti s účely, které má manipulační řád plnit a které jsou uvedeny v § 1 písm. a) této vyhlášky.

ad IV.) S tvrzením krajského úřadu, že částečné letnění rybníků a držení hladiny v hnízdním období je v rozporu s povolením k nakládání s vodami, se žalovaný ztotožňuje, žalobce je oprávněn nakládat s vodami pouze v povoleném rozsahu. V povolení k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006 není stanoven rozsah, tj. kóta částečného letnění rybníků, ani kóta výše hladiny v hnízdním období. Je zde pouze stanovena kóta minimální provozní hladiny, která zajistí vyrovnané hospodaření s vodou, realizaci jiných povolení k nakládání s vodami vztahujících se na rybníky, která může být na krátkou dobu záměrně podkročena (z důvodu slosování). Zahrnutí uvedených kót do rozsahu povolení k nakládání s vodami je možné

uskutečnit pouze v rámci řízení vedeném o změně povolení k nakládání s vodami, nikoliv stanovením v návrhu manipulačního řádu.

ad V.) Účel předmětných vodních děl - rybníků musí vycházet z platného povolení k nakládání s vodami. V tomto povolení není jako prioritní uvedena ochrana přírody, nýbrž je vymezeno více účelů, z nichž žádný nelze upřednostňovat před ostatními účely a zájmy. Manipulační řády musí být v souladu se stavebním povolením a povolením k nakládání s vodami, musí být zpracovány v jejich rámci a pouze provádí záměry schválené již v těchto rozhodnutích. Manipulační řád, vydávaný k jejich provedení (ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla), nemůže vyvolat vlivy, které by již nebyly posouzeny (rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 5 Ca 145/2005 - 298, ze dne 23.06.2008).

ad VI.) Žalovaný se ztotožňuje též s názorem krajského úřadu, že v návrzích manipulačních řádů není, pro případy částečného letnění rybníka, řešena otázka likvidace vegetace v částečně letněných rybnících. Nelze ponechat na libovůli odvolatele, jestli, kdy a jak bude postupovat při zarostení obnažených den letněných rybníků. Neřešení této otázky by mohlo vést zejména k ohrožení jakosti a zdravotní nezávadnosti vody (zahnívání narostlé vegetace) či k ohrožení bezpečnosti vodního díla – rybníka, např. při průchodu povodně.

ad VII.) Žalovaný se ztotožňuje s názorem krajského úřadu, že v návrzích manipulačních řádů není řešena otázka životaschopnosti vodních živočichů v období částečného letnění, zejména v případě, kdy by mohlo dojít k úplnému vyschnutí rybníků. Neřešením této otázky by nebyl naplněn jeden z vymezených účelů vodního zákona, spočívající v ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo záviselých suchozemských ekosystémů. Současné nejsou v období částečného letnění rybníků nebo hnízdním období dostatečně řešena jiná povolení k nakládání s vodami (odběry) vázaná na vodní díla - rybníky.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve konstatoval, že je organizační složkou státu zřízenou Ministerstvem životního prostředí, již přísluší právo hospodařit s majetkem státu na pozemcích parc. č.:

- rybník Hlohovecký:

KN 1738/18 o výměře 649 319 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, KN 1739/3 o výměře 104 m², druh pozemku vodní plocha - vodní tok v korytě umělém, oba v k.ú. Hlohovec, KN 2399/21 o výměře 372 788 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, v k.ú. Lednice na Moravě,

- rybník Mlýnský:

KN 2362/18 o výměře 476 991 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, v k.ú. Lednice na Moravě KN 1950 o výměře 593 067 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, v k.ú. Charvátska Nová Ves

- rybník Nesyt:

KN 1839/3 o výměře 1 142 612 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, v k. ú. Hlohovec, KN 914/1 o výměře 1 743 473 m², druh pozemku vodní plocha - rybník, poz. p.č. 914/9 o výměře 1 032 m², druh pozemku vodní plocha - rybník v k.ú. Sedlec u Mikulova,

Tyto pozemky jsou součástí Národní přírodní rezervace Lednické rybníky. Rybníky tvoří též součást Ptačí oblasti Lednické rybníky vyhlášené nařízením vlády č. 601 ze dne 27.10.2004, která byla vyhlášena za účelem ochrany populací kvakoše nočního (*Nycticorax*

nycticorax), husy velké (*Anser anser*), lžičáka pestrého (*Anas clypeata*), zrzohlávky rudozobé (*Netta rufina*) a jejich biotopů. Rybníky tvoří též součást Evropsky významné lokality Lednické rybníky.

Žalobce z pozice subjektu oprávněného hospodařit s majetkem státu obhospodařuje pozemky, na nichž se nachází NPR Lednické rybníky, v souladu s jeho posláním (předmětem činnosti podle zřizovací dokumentace) a platným Plánem péče o NPR Lednické rybníky na období 2007-2011 schváleným Ministerstvem životního prostředí dne 5. 6. 2007.

Dne 6.11.2006 vodoprávní úřad vydal rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami podle ust. § 8 odst. 1 písm. a), bod 1, 4, 5 vodního zákona na vodních dílech Nesyt, Hlohovecký a Mlýnský. Dne 28.4.2008 podal žalobce u vodoprávního úřadu žádost o schválení aktualizovaných manipulačních řádů rybníků Nesyt, Hlohovecký, Mlýnský, zohledňující skutečnosti vyplývající ze schváleného plánu péče o NPR Lednické rybníky. Dne 16.3.2009 vydal vodoprávní úřad rozhodnutí č.j. JMK 38966/2009, kterým manipulační řády rybníků Nesyt, Mlýnský a Hlohovecký neschválil. Ministerstvo zemědělství pak napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z těchto důvodů:

1. Žalovaný v rozporu se zákonem tvrdí, že ke schválení manipulačních řádů není zapotřebí dodržet ust. § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny. Vodoprávní povolení bylo žalobci povoleno pro akumulaci, vzdouvání, odběr povrchových vod z vodního toku Včelínek ČHP 4-17-01-047 pro potřeby chovu ryb nebo vodní drůbeže, případně jiných živočichů za účelem podnikání, k jinému nakládání zohledňujícímu ochranu přírody. Výrok vodoprávního povolení je nekonkrétní co do stanovení povinnosti dodržovat kóty a údaje stanovené v pasáži „Stručné údaje o vodohospodářských dílech a rozsah nakládání s vodami“. Nezávazný charakter „Stručných údajů o vodohospodářských dílech a rozsah nakládání s vodami“ vyplynul mimo jiné z řízení vedeného Českou inspekcí životního prostředí, oblastním inspektorátem Brno pod sp. zn. 0725147/08. Předmětem tohoto sankčního řízení bylo podezření z neoprávněné manipulace s vodní hladinou na rybníku Nesyt. Z důvodu absence závaznosti údaje o minimální provozní hladině ve výrokové části vodoprávního povolení ze dne 6.11.2006 nemohlo dojít k porušení právní povinnosti (stanovené individuální správním aktem - vodoprávním povolením) jako primárního znaku deliktů odpovědnosti a sankční řízení vedené vůči žalobci bylo následně zastaveno, neboť popsáný skutek nebyl v řízení prokázán. Byl-li by prokázán opak, lze s nejvyšší pravděpodobností konstatovat, že by výsledkem sankčního řízení bylo meritorní rozhodnutí ve věci, tj. uložení pokuty.

Z důvodu, že ve výrokové části vodoprávního povolení nejsou „Stručné údaje o vodohospodářských dílech a rozsah nakládání s vodami“ stanoveny jako právní povinnosti, není žalobce (oprávněný z tohoto povolení) povinen tyto promítat v dalších řízeních, resp. provozní dokumentaci - manipulačních řádech. Nepromítnutí těchto technických údajů do zpracovaných manipulačních řádů nemůže být v neprospěch žalobce a důvodem neschválení manipulačních řádů. Žalovaný tak ze zjištěného stavu věci vyvodil závěry, které nemají oporu ve vodoprávním povolení. Nekonkrétnost výroku vodoprávního povolení nemůže žalovaný zhojovat v neprospěch žalobce tím, že mu k jeho tíži neschválí manipulační řády zpracované v intencích vodoprávního povolení.

Z ust. § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá, že „orgán státní správy vydávající rozhodnutí podle zvláštních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy chráněné

tímto zákonem, tak činí jen po dohodě s orgánem ochrany přírody, není-li v zákoně předepsán jiný postup. V řízení o schválení manipulačních řádů je orgánem státní správy vydávajícím rozhodnutí podle zvláštních předpisů (zde vodního zákona) příslušný vodoprávní úřad. Manipulační řády předložené žalobcem v sobě promítají skutečnosti, které se zásadně dotýkají ochrany přírody (konkrétně letnění rybníků apod.), a z tohoto důvodu se k nim musí vyjádřit správní orgán chránící zájmy podle zvláštních právních předpisů, konkrétně zájmy ochrany přírody. Orgán ochrany přírody je v řízení o schválení manipulačních řádů dotčeným orgánem, přičemž jeho postavení vyplývá z ust. 136 odst. 1 písm. b) správního řádu. Podle kompetenčních ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny je příslušným orgánem ochrany přírody z hlediska výkonu státní správy na území národních přírodních rezervací Ministerstvo životního prostředí (tzv. zvláštní územní ochrana), z hlediska výkonu státní správy v druhové ochraně pro kategorie silně a kriticky ohrožené zvláště chráněné druhy živočichů je to Správa chráněné krajinné oblasti Pálava, pro kategorii ohrožené druhy krajský úřad. Nutnost (a současně neopomenutí) postupu podle ust. § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny zkonstatovalo ve svém rozhodnutí ze dne 23.9.2008 sp.zn. OP 32/2008, č.j. 560/2129/08 Ministerstvo životního prostředí. Žalobce přípisem ze dne 1.10.2008 upozornil vodoprávní úřad na nutnost dodržení postupu podle citovaného ustanovení a obdobně tak učinil přípisem ze dne 2.10.2008 orgán ochrany přírody – Správa CHKO Pálava. Přesto vodoprávní úřad vědomě vydal dne 16. 3. 2009 rozhodnutí, aniž by se o dohodu s příslušnými orgány ochrany přírody pokusil a žalovaný následně tuto zjevnou nezákonnost v odvolacím řízení neodstranil. Porušení ust. § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy opomenutí dotčených orgánů v řízení o schválení manipulačních řádů, je podstatnou vadou řízení, která způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Ze žalovaným citovaného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2008 č.j. 5 Ca 145/2005 – 298 dle názoru žalobce nevyplývá, že ke schválení manipulačních řádů není zapotřebí dosažení dohody dle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud se odhlédne od jiného skutkového stavu, na základě kterého soud vzájemnou vazbu manipulačních řádů a výjimky ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny vyložil, lze logickým výkladem dovodit, že není-li vydání rozhodnutí o schválení manipulačního řádu podmíněno rozhodnutím podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, nevylučuje se tím automaticky postup podle § 65 téhož zákona, tj. nutnost dohody rozhodujícího orgánu (zde vodoprávního úřadu) s orgánem ochrany přírody.

2. K argumentaci žalovaného, podle níž by schválení návrhů manipulačních řádů vedlo k nehospodárnému využívání vody ve srážkově deficitní oblasti, což by mohlo mít za následek vyschnutí letněného rybníka či úhyn vodních živočichů a rostlin, a k tvrzení žalovaného, že skutečnost, že v manipulačním řádu není řešena likvidace rostlin, brání schválení manipulačních řádů, žalobce podotkl, že letnění je pro NPR Lednické rybníky tradičním způsobem hospodaření. Zřízením NPR Lednické rybníky (v tehdejší terminologii státní přírodní rezervace) stát již roku 1953 deklaroval veřejný zájem na ochraně „ptactva a jiné zvířeny, květeny a krajinného rázu“. Z bodu 1. zřizovacího předpisu vyplývá, že „*Vodní plocha rybníků bude zachována v nynějším rozsahu; nejsou proto v rezervaci dovoleny - vyjímaje nutné letnění - meliorační, regulační a jiné zásahy, které by mohly vést ke snížení vodní hladiny.*“ Z deklarované podmínky vyplývá, že letnění rybníků patřilo k tradičním způsobům hospodaření na rybnících již v době vyhlášení národní přírodní rezervace Lednické rybníky.

Zájmy ochrany přírody a krajiny jsou v daném případě identifikovány vymezením předmětů ochrany a jejich ochranných podmínek ve zřizovacích předpisech Národní přírodní rezervace Lednické rybníky, Evropsky významné lokality a Ptačí oblasti Lednické rybníky. Plán péče o zvláště chráněné území a jeho ochranné pásmo (dále jen "plán péče") je dle § 38 zákona o ochraně přírody a krajiny odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů. Předmětné manipulační řády, které obsahují i opatření směřující k letnění rybníků (dočasné snížení hladiny v určitém období) byly zpracovány na základě plánu péče a jsou s ním plně v souladu. Manipulační řády de facto plán péče o zvláště chráněné území naplňují.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že účelem vodního zákona je též přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo záviselých suchozemských ekosystémů. Tento princip je však dle názoru žalobce žalovaným vykládán v rozporu s jeho posláním a účelem. Jedná se o obecný princip, který musí být aplikován na konkrétní podmínky daného území a v souvislostech a vazbách všech obecně závazných předpisů. Zájmy ochrany přírody a krajiny jsou v lokalitě NPR Lednické rybníky dostatečně konkrétně identifikovány ve zřizovacím předpisu této rezervace a v nařízeních vlády, kterým byla vyhlášena ptačí oblast a evropsky významná lokalita. Z těchto předpisů vyplývá, že prioritními předměty ochrany této národní přírodní rezervace, evropsky významné lokality a ptačí oblasti jsou populace vodních a mokřadních ptáků, a zachování společenstev obnažovaných den včetně slanomilných druhů, které vyžadují manipulaci s vodou odpovídající historickému tradičnímu hospodaření - tj. letnění. Neschválení manipulačních řádů mj. z důvodu navrženého letnění rybníků je tedy naopak v rozporu s principem § 1 odst. 1 vodního zákona o ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo záviselých suchozemských ekosystémů. Tvzení žalovaného o škodlivosti letnění a jeho rozporu s § 1 odst. 1 vodního zákona, tj. o nevhodném využívání vody ve srážkově deficitní oblasti, možném vyschnutí rybníka a úhynu vodních živočichů a rostlin či zahánění vegetace je dle přesvědčení žalobce nepodložené, nemá oporu ve spisovém materiálu a není zřejmé, na základě jakých podkladů žalovaný tento závěr učinil. Žalovaný tak překročil meze správního uvážení.

3. Tvzení žalovaného, že rybníky jsou dle rozhodnutí vodoprávního úřadu o povolení k nakládání s vodami určeny k zajištění více účelů a žádný z nich nelze považovat za prioritní, považuje žalobce za chybné. Zákon o ochraně přírody a krajiny v § 58 odst. 1 deklaruje, že „ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem a každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.“ Podle § 28 odst. 2 téhož zákona je využívání národní přírodní rezervace možné jen v případě, že se jím uchová či zlepší dosavadní stav přírodního prostředí. Letnění je prováděno s cílem zlepšit a zachovat stav předmětu ochrany NPR, Evropsky významné lokality a Ptačí oblasti Lednické rybníky, tedy ve veřejném zájmu. Rybníky navíc tvoří součást evropské soustavy chráněných území Natura 2000 a zodpovědnost za zachování a zlepšení stavu předmětu ochrany evropsky významné lokality a ptačí oblasti vyplývá pro Českou republiku i ze závazků vůči Evropské unii. Ostatní zájmy uvedené v rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami (tj. akumulace, vzdouvání a odběr povrchových vod, chov ryb, drůbeže či jiných živočichů za účelem podnikání) jsou jednoznačně zájmy soukromými. Z toho dle žalobce jednoznačně vyplývá, že ochrana přírody je v daném území a na daných pozemcích prioritním veřejným zájmem a žalovaný i prvoinstanční vodoprávní úřad k tomu měli při schvalování manipulačních řádů přihlídnout.

Žalovaný ani prvoinstanční vodoprávní úřad se však se střetem jednotlivých veřejných a soukromých zájmů v odůvodnění rozhodnutí vůbec nevypořádali.

Žalobce předložil manipulační řády ke schválení a v nich uvedl účel vodního díla podle důležitosti v souladu s ust. § 2 odst. 1 písm. b) bod 3 vyhlášky č. 195/2002 Sb. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí popírá právo žalobce uvést účely díla podle důležitosti v souladu s citovaným ustanovením vyhlášky. Tvzení žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí, že žádný z účelů vyjmenovaných v povolení k nakládání s vodami nelze upřednostňovat, je v rozporu s právními předpisy.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že v řízení o schválení manipulačních řádů nejsou přímo dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny, a proto dohody s orgánem přírody podle ustanovení § 65 tohoto zákona není třeba. Podle § 1 písm. a) vyhlášky č. 195/2002 Sb., je manipulační řád vodního díla toliko souborem zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Manipulační řád vodního díla tedy slouží jako technicko-provozní dokument především a pouze k detailnímu rozvržení manipulace s vodou, povolené v rámci platného povolení k nakládání s vodami. Na tomto místě žalovaný opětovně poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2008 č.j. 5 Ca 145/2005 – 298, v němž se uvádí, že „manipulační řády realizují činnosti pravomocně povolené rozhodnutím o povolení k nakládání s vodami, jsou vydávány v jejich rámci, rozhodnutí o schválení manipulačního řádu proto nezávisí na výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Manipulace s vodou je běžným obhospodařováním.“ Podle názoru žalovaného je možné tuto úvahu vztáhnout rovněž na § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny.

V řízení o žádosti o schválení manipulačního řádu vodoprávní úřad v rámci vlastního správního uvážení rozhodne o schválení (či neschválení) navrhovaného manipulačního řádu po posouzení podmínek a předpokladů stanovených vodním zákonem a dalšími právními předpisy, po zvážení všech skutkových okolností i souvisejících oprávněných zájmů, jakož i vydaných *povolení k nakládání s vodami*, která ho v jeho rozhodovací činnosti bezvýjimečně limitují.

K námitce žalobce, že tvrzení žalovaného o škodlivosti letnění je nepodložené a nemá oporu ve spisovém materiálu, žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí nehovoří o škodlivosti částečného letnění, ale ztotožňuje se s názorem krajského úřadu, že v návrzích manipulačních řádů není pro případy částečného letnění rybníků řešena otázka likvidace vegetace v těchto rybnících a otázka životaschopnosti vodních živočichů v takto částečně letněných rybnících. Žalovaný při rozhodování vycházel z platného povolení k nakládání s vodami na předmětných vodních dílech - rybnících Nesyt, Hlohovecký a Mlýnský, které vydal krajský úřad dne 6.11.2006. Bylo přitom zjištěno, že navržená kóta částečného letnění rybníků Nesyt a Hlohovecký je v rozporu s citovaným povolením k nakládání s vodami, jednak proto, že není v povolení stanovena a jednak by byl dlouhodobě podkročen stanovený rozsah nakládání s vodami, tj. kóta minimální provozní hladiny uvedených rybníků, jejímž účelem je zajistit realizaci jiných povolení k nakládání s vodami vztahujících se na rybníky, tj. na vodní dílo vázané odběry, ale i minimální zůstatkový průtok a vyrovnané hospodaření s vodou. Na základě těchto skutečností je zřejmé, že snížení hladiny vody v rybnících v letním období pod stanovenou kótu minimální provozní hladiny může mít za následek nevhodné

využívání vody ve srážkově deficitní oblasti (nemožnost odebírat vodu ostatními oprávněnými, což je dokladováno rovněž ve spisovém materiálu) a možné vyschnutí rybníka, čímž by mohlo dojít k zarůstání obnažených den plevelnými rostlinami a jejich zahnívání, což by bylo v rozporu s účelem vodního zákona deklarovaným v § 1 odst. 1.

Žalobcův nesouhlas se závěrem, že žádný z účelů vyjmenovaných v povolení k nakládání s vodami nelze upřednostňovat, Ministerstvo zemědělství nesdílí. Podle § 9 odst. 1 vodního zákona se v povolení k nakládání s vodami stanoví účel, pro který se povoluje nakládání s vodami. Současně není v tomto právním předpise uvedeno, v jakém pořadí se účel stanoví. V povolení k nakládání s vodami na vodních dílech - rybnících Nesyt, Hlohovecký, Mlýnský ze dne 6. 11. 2006 je stanoveno více účelů, pro které se nakládání s vodami povoluje, a to pro potřeby chovu ryb nebo vodní drůbeže, případně jiných živočichů za účelem podnikání, k jinému nakládání zohledňujícímu ochranu přírody, bez vymezení důležitosti. V § 2 odst. 1 písm. b) bodu 3 vyhlášky č. 195/2002 Sb., je sice uvedeno, že náležitostmi manipulačního řádu vodního díla jsou účel vodního díla a slouží-li vodní dílo více účelům, uvedou se v pořadí podle důležitosti, nicméně vzhledem k tomu, že manipulační řád je odrazem povolení k nakládání s vodami a stavebního povolení, je třeba § 2 odst. 1 zmíněné vyhlášky vykládat v souvislosti s účely, které má manipulační řád plnit a které jsou uvedeny v ustanovení § 1 písm. a) vyhlášky, tj. k účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Předmětná vodní díla - rybníky Nesyt, Hlohovecký a Mlýnský - jsou určena k zajištění více účelů a žádný z účelů stanovených v povolení (tedy ani ochranu přírody) nelze považovat za prioritní, neboť všechny vymezené účely mají dle platného povolení k nakládání s vodami identickou důležitost. Předmětná vodní díla jsou součástí Národní přírodní rezervace Lednické rybníky (dále jen „NPR“) a stejnojmenné Ptačí oblasti. V rámci územní ochrany přírody bylo toto území chráněno od roku 1953. Již v této době, a po celé období následující, se zde nacházely cenné biotopy, které odůvodňovaly a vyžadovaly zvýšenou ochranu. Zároveň po celou tuto dobu byla tato ochrana v souladu s požadavky lesního i vodního hospodářství. Žalovaný v této souvislosti upozornil na to, že Lednické rybníky nebyly v minulosti pravidelně letněny. Před rokem 2007 došlo k jejich letnění pouze v roce 2003 a v roce 1948 (z důvodu opravy výpustní štol). Ve spisovém materiálu je opakovaně ze strany žalobce vznášena námitka, že pro zachování předmětu ochrany v NPR je zcela nezbytné dodržovat platný plán péče na roky 2007-2011, který počítá s cyklickým letněním rybníků v NPR. Žalovaný k tomu uvádí, že podle § 28 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je využívání národní přírodní rezervace možné jen v případě, že se tím uchová či zlepší dosavadní stav životního prostředí. Jak bylo uvedeno výše, Lednické rybníky před rokem 2007 pravidelně letněny nebyly. Je přitom zjevné, že i za předchozího managementu NPR byl uchován stav životního prostředí, kvůli kterému byla tato oblast chráněna a kvůli kterému na ní byla před několika lety vyhlášena ptačí oblast. Žalovaný samozřejmě nemůže posoudit veškeré pozitivní dopady, jež má letnění na faunu a flóru NPR, je ale patrné, že i bez letnění je předmět ochrany NPR zachován (i když tím patrně nebude stav přírodního prostředí zlepšen), a že tudíž letnění není nezbytné pro zachování přírodního prostředí ve smyslu § 28 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle názoru žalovaného je proto za této situace zřejmé, že případné zlepšení stavu přírodního prostředí (navíc velice diskutabilní, jak plyne i ze spisového materiálu) není možné nadřadit ostatním zájmům, se kterými se v tomto konkrétním případě zájem ochrany přírody střetává.

V replíce k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že prioritou ochrany přírody v předmětné lokalitě je daná vyhlášením NPR Lednické rybníky, tedy zvláště chráněného

území nejprísnejší kategorie. Uvedení účelu zájmů ochrany přírody v povolení k nakládání s vodami vydaném Krajským úřadem Jihomoravského kraje dne 6.11.2006 jen dokladuje, že rybníky mají tento zvláštní režim naplňovat. V případě Lednických rybníků se přitom zvláštní režim uplatňuje mj. letněním, které je specifickým druhem manipulace s vodní hladinou a jako takové musí být v manipulačním řádu řešeno. Žalobce zopakoval, že rybníky Nesyt, Hlohovecký a Mlýnský tvoří též součást Ptačí oblasti Lednické rybníky a též součást evropsky významné lokality Lednické rybníky (kód CZ0620009). Mezinárodní význam lokality dokládá také její zařazení do Mezinárodní úmluvy o ochraně mokřadů (Ramsarská úmluva).

Co se týče přímé konkrétní vazby mezi zájmy ochrany přírody a řízením o schválení manipulačních řádů, žalobce v replice odkázal na § 2 odst. 1 písm. b) bod 3 ve spojení s § 2 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 195/2002 Sb., který stanoví jako obligatorní součást manipulačních řádů i pokyny pro manipulaci s vodou za situací a podmínek, které lze v provozu vodního díla očekávat. Těmito pokyny jsou mimo jiné bezesporu pokyny procesu letnění v zájmu ochrany přírody, které žalobce písemně uvedl v předloženém manipulačním řádu. Tato specifická manipulace není konkrétně promítnuta do povolení k nakládání s vodami, a proto je předmětem řízení ve správním řízení o schválení manipulačních řádů ve smyslu ust. § 115 odst. 17 vodního zákona za užití ust. § 2 odst. 1 písm. b) bod 3 a písm. c) vyhlášky č. 195/2002 Sb. Zájmy ochrany přírody mohou být v řízení o schválení manipulačních řádů ve smyslu ust. § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny přinejmenším dotčeny.

Žalobce dále uvedl, že na základě platného povolení k nakládání s vodami je jedním z účelů nakládání s vodou ochrana přírody a je tedy zřejmé, že v manipulačním řádu musí být zapracována i manipulace s vodní hladinou prováděná za tímto účelem. Letnění, byť částečné, je toho klasickým příkladem a nelze jej opominout, neboť udržování hladiny za tímto účelem je zcela nezbytné pro naplnění zájmů ochrany přírody (tj. zajištění vytváření vhodných stanovišť rostlin i živočichů a řádného fungování daného vodního ekosystému). Nejedná se o podkročení minimální hladiny, popř. o stanovování nové minimální provozní hladiny, ale o jiné jednorázové, jednoleté, cyklické hospodářské opatření, spočívající v prodloužení doby napouštění rybníka. Manipulační řády navrhuji a upravuji postup při částečném letnění (částečné letnění vždy jednoho rybníka v soustavě Lednických rybníků v průběhu vegetační sezóny, s periodickým opakováním ve čtyřletých cyklech). Jedná se o běžnou součást rybníčního hospodaření a nakládání s vodou obdobným způsobem, jakým je třeba každoroční vypouštění a následné napouštění vody z rybníka za účelem slovení obsádky ryb. Obecně platí, že při slovování obsádky ryb z rybníka je nutné též podkročit minimální hladinu („vypustit rybník“), jinak by slovení obsádky bylo nerealizovatelné. Pokud tedy žalovaný tvrdí, že částečným letněním, při kterém dojde k poklesu minimální hladiny, dojde zároveň k rozporu s povolením k nakládání s vodami, pak každý rybníkář, který má takovou konkrétní minimální provozní hladinu v povolení k nakládání s vodami stanovenou, se při slovování rybníka dostává do rozporu se svým povolením k nakládání s vodami. Žalobce i nadále tvrdí, že v předmětném povolení k nakládání s vodami má kóta minimální provozní hladiny pouze technickou povahu, nikoli intenci stanovené povinnosti.

Slouží-li podle ust. § 1 vyhlášky č. 195/2002 Sb., manipulační řád vodního díla, jakožto soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti

vodního díla, nelze se dle mínění žalobce jako o jeden z důvodů jeho neschválení opírat o skutečnost, že v manipulačním řádu není řešena otázka likvidace vegetace. Požaduje-li vodoprávní úřad v návrhu manipulačního řádu řešení otázky likvidace vegetace obnažených rybníčních den, postupuje v rozporu s ust. § 2 vyhlášky 195/2002 Sb., který popisuje obligatorní náležitosti manipulačního řádu. Takovýto postup vodoprávního úřadu je v rozporu se zásadou legality. Otázky řešení likvidace vegetace na obnaženém dně a životaschopnosti vodních živočichů při letnění rybníků nemají být dle žalobce obsaženy v manipulačních řádech, neboť ty mají řešit manipulaci s vodní hladinou. Životaschopnost vodních živočichů byla prokázána již letněním v minulosti a je zaručena tím, že v každém kalendářním roce je letněn pouze jeden ze čtyř rybníků v soustavě Lednických rybníků. Případná likvidace porostů bude probíhat na základě odborného zhodnocení s ohledem na výskyt chráněných druhů rostlin a živočichů v potřebném rozsahu v souladu s právními předpisy. Žalobce dodal, že velkou část těchto rostlin navíc tvoří silně a kriticky ohrožené zvláště chráněné druhy rostlin obnažených den, z nichž některé se nevyskytují nikde jinde na území České republiky. Právě z důvodu jejich výskytu je zde zřízena NPR Lednické rybníky se zvláštním režimem ochrany.

K zahánění rostlin na obnažených dnech rybníků může v průběhu plného či částečného letnění docházet pouze v případě zvýšených srážkových úhrnů, které nejsou v dotčené oblasti běžné. Po opětovném napuštění rybníka samozřejmě k rozkladu rostlinné biomasy dochází, avšak jedná se o zcela přirozený proces, který na základě sledování průběhu letnění rybníku Nesyt v r. 2007 nevede k dlouhodobému zhoršení kvality vody. Při plně napuštěném rybníce dochází k zahánění submerzní vegetace (rostliny zcela ponořené pod vodní hladinu) běžně a často v podobném objemu. Letnění rybníků je dle hydrobiologické literatury naopak jednoznačné, a to i bez kultivace (např. zorněním) obnaženého dna, prospěšným zásahem z hlediska veterinární hygieny a celkového stavu rybníčního dna a s ním úzce svázané kvality rybníční vody.

Žalobce nesouhlasí s vyjádřením žalovaného o možném nevhodném využívání vody v krajině (ve srážkově deficitní oblasti), neboť běžným způsobem hospodaření na těchto rybnících je každoroční (maximálně však 1x za 2 roky) výlov všech rybníků, a tedy úplné vypuštění rybníků. V případě nepříznivých účinků povodní má částečně či úplně letněný rybník význam zejména v případě lokálních povodní při výskytu přívalových srážek v letním období (tento typ povodní často úzce souvisí s nevhodným zemědělským hospodařením na území dotčeného povodí). Tyto lokální povodně může rybník v roce, kdy je částečně či úplně letněn, podstatně ovlivnit ve smyslu jejich zmírnění a zabránění vzniku škod. V případě sucha má letnění ze své podstaty pouze minimální a krátkodobý účinek, neboť se nikdy neletní všechny rybníky a je vždy částečně letněn pouze jeden rybník v soustavě. Tyto rybníky nebyly a nejsou primárně určeny k prevenci sucha ani k produkci závlahových vod.

V další části repliky žalobce oponoval tvrzení žalovaného, že Lednické rybníky nebyly v minulosti pravidelně letněny. Uvedl, že např. rybník Nesyt byl v uvedeném období prokazatelně letněn také v roce 1953 a bezpochyby byly rybníky v tomto období (1948 – 2007) také udržovány na snížené hladině, byť to nebývalo formálně nazýváno částečným letněním. Letnění patřilo k běžným postupům uplatňovaným a zohledňovaným přímo ze strany rybářských hospodářů, i v nedávné minulosti se s ním počítalo a bylo zahrnováno do odborných vodoprávních podkladů a dokumentů schvalovaných vodoprávními úřady. Také před rokem 1948 byly předmětné rybníky pravidelně letněny. Význam letnění (částečného, úplného, pravidelného či nepravidelného) pro zachování některých předmětů ochrany v NPR Lednické rybníky lze dle žalobce zcela neoddiskutovatelně doložit odbornými argumenty.

Osoby zúčastněné na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužily.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 1 odst. 1 vodního zákona (ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí) účelem tohoto zákona je chránit povrchové a podzemní vody, stanovit podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod, vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha a zajistit bezpečnost vodních děl v souladu s právem Evropských společenství. Účelem tohoto zákona je též přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo závisících suchozemských ekosystémů.

Podle § 2 odst. 9 vodního zákona nakládáním s povrchovými nebo podzemními vodami je jejich vzdouvání pomocí vodních děl, využívání jejich energetického potenciálu, jejich využívání k plavbě nebo k plavení dřeva, k chovu ryb nebo vodní drůbeže, jejich odběr, vypouštění odpadních vod do nich a další způsoby, jimiž lze využívat jejich vlastnosti nebo ovlivňovat jejich množství, průtok, výskyt nebo jakost.

Podle § 8 odst. 1 písm. a/ vodního zákona povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen "povolení k nakládání s vodami") je třeba, jde-li o povrchové vody a nejde-li při tom o obecné nakládání s nimi

1. k jejich odběru,
2. k jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci,
3. k využívání jejich energetického potenciálu,
4. k užívání těchto vod pro chov ryb nebo vodní drůbeže, popřípadě jiných vodních živočichů, za účelem podnikání,
5. k jinému nakládání s nimi.

Podle § 8 odst. 2 vodního zákona povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právnickým osobám k jejich žádosti. Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami podle odstavce 1 nebo podle předchozích předpisů (dále jen "oprávněný") je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení.

Podle § 9 odst. 1 vodního zákona povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. Podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak.

Podle § 59 odst. 1 vodního zákona je vlastník vodního díla povinen dodržovat podmínky a povinnosti, za kterých bylo vodní dílo povoleno, zejména schválený manipulační, popřípadě provozní řád, a předkládat vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh na jeho úpravu tak, aby byla v souladu s komplexním manipulačním řádem soustavy vodních nádrží; náležitosti manipulačních a provozních řádů stanoví Ministerstvo zemědělství vyhláškou.

Podle § 115 odst. 17 vodního zákona manipulační řády, popřípadě provozní řády vodních děl schvaluje vodoprávní úřad rozhodnutím.

Podle § 1 písm. a/ vyhlášky č. 195/2002 Sb., se pro účely této vyhlášky manipulačním řádem vodního díla rozumí soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla.

Podle § 38 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny plán péče o zvláště chráněné území a jeho ochranné pásmo (dále jen "plán péče") je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný.

Podle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán státní správy vydávající rozhodnutí podle zvláštních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy chráněné tímto zákonem, tak činí jen po dohodě s orgánem ochrany přírody, není-li v zákoně předepsán jiný postup.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Nelze než přisvědčit názoru žalovaného, že manipulační řád vodního díla je technicko-provozním dokumentem, jehož obsah musí být zcela v souladu s vydaným povolením k nakládání s vodami a nesmí vybočit z mezí stanovených tímto povolením. Tomu odpovídá i definiční vymezení manipulačního řádu vodního díla obsažené v § 1 písm. a/ vyhlášky č. 195/2002 Sb., v němž je výslovně uvedeno, že manipulačním řádem vodního díla se rozumí „soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití *podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami ...*“

Závaznost povolení k nakládání s vodami pro osobu, které bylo toto povolení na její žádost vydáno, tj. pro osobu oprávněnou z tohoto povolení, zřetelně vyplývá z § 8 odst. 2 věty druhé vodního zákona. Podle uvedeného ustanovení je fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami, oprávněna nakládat s vodami *v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení*.

Žalobce se zásadním způsobem mýlí, považuje-li údaje uvedené ve výrokové části platného povolení k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006, které se vztahuje k předmětným rybníkům, za nezávazné. Žalobce je dle výše citovaného ustanovení § 8 odst. 2 vodního zákona povinen při nakládání s vodami respektovat a dodržovat jak v povolení vymezený účel nakládání s vodami (kterým je užívání těchto vod pro chov ryb nebo vodní drůbeže, případně jiných živočichů za účelem podnikání a k jinému nakládání zohledňujícímu ochranu přírody), tak i v povolení stanovený *rozsah nakládání s vodami*. Ten upravuje řada údajů a hodnot stanovených též ve výrokové části povolení k nakládání s vodami, mezi něž patří údaj o kótě maximální hladiny jednotlivých rybníků, údaje o kótě maximální a minimální provozní hladiny rybníků či údaj o minimálním zůstatkovém průtoku. Tyto zcela konkrétní údaje jsou

pro žalobce jakožto oprávněného ze zákona závazné, neboť vymezují povolený rozsah nakládání s vodami v předmětných vodních dílech. Pokud by tomu tak nebylo, nemělo by uvádění těchto údajů ve výrokové části povolení k nakládání s vodami žádný smysl.

Opačný názor ohledně závaznosti těchto údajů, který údajně zaujala Česká inspekce životního prostředí v sankčním řízení vedeném pod sp. zn. 0725147/08, není pro posouzení věci soudem nikterak závazný a soud jej pro jeho rozpor se zákonem odmítá.

Námitka, že žalobce není povinen údaje obsažené ve výrokové části vodoprávního povolení promítat v dalších řízeních, resp. v provozní dokumentaci, jakou jsou právě manipulační řády, není opodstatněná. Žalobce byl účastníkem správního řízení, v němž bylo povolení k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006 týkající se předmětných rybníků na základě jeho žádosti vydáno. Jestliže se zněním tohoto povolení, ať již z jakéhokoli důvodu, nesouhlasil, mohl se proti němu bránit podáním opravného prostředku, což však neučinil. Nyní je jeho povinností vydané povolení jako celek respektovat, a to jak při vlastním nakládání s vodami, tak i při tvorbě manipulačních řádů, které, jak již bylo uvedeno shora, nemohou být s dříve vydaným povolením k nakládání s vodami v rozporu.

Jak správní orgán I. stupně, tak i žalovaný právem dovodil, že letnění rybníků a udržování hladiny v rybnících v hnízdním období okolo 15.3.-15.7. navrhované žalobcem v manipulačních řádech je v rozporu s povolením k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006, konkrétně s údajem o kótě minimální provozní hladiny. Cílem zachovávání minimální provozní hladiny rybníků na stanovené kótě je mj. zajištění vyrovnaného hospodaření s vodou a též zajištění realizace povolení k nakládání s vodami vydaných jiným subjektům, která jsou navázána na vodu z předmětných rybníků. Přestože je kóta minimální provozní hladiny rybníka Nesyt v povolení k nakládání s vodami stanovena na 174,36 m.n.m., mělo být podle žalobcem předloženého manipulačního řádu prováděno částečné letnění tohoto rybníka spočívající v udržování hladiny v rybníce na kótě 173,50 m.n.m., tedy pod úroveň minimální provozní hladiny. Obdobně je tomu u rybníka Hlohoveckého, kde kóta minimální provozní hladiny činí 167,35 m.n.m., avšak podle žalobcem předloženého manipulačního řádu mělo být prováděno částečné letnění tohoto rybníka spočívající v udržování hladiny na kótě 166,96 m.n.m. Manipulační řády u všech tří rybníků stanovily požadavek udržování hladiny v hnízdním období okolo 15.3.-15.7. a rovněž předpis, podle kterého dojde-li v uvedeném období k poklesu hladiny po dobu více jak 10 dnů, nesmí se již hladina s ohledem na možné zahnízdění zájmových druhů ptáků zvedat (bez ohledu na to, je-li dosažena výše minimální provozní hladiny). Nakládání s vodami tímto způsobem (v uvedeném rozsahu) by bylo v rozporu s povolením k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006, konkrétně s údajem o kótě minimální provozní hladiny jednotlivých rybníků. Nelze přehlédnout, že povolení k nakládání s vodami nestanoví žádnou speciální (nižší) kótu pro částečné letnění rybníků, ani kótu výše hladiny rybníků v hnízdním období, a stejně tak nedává žalobci možnost nedodržovat v povolení stanovenou kótu minimální provozní hladiny jednotlivých rybníků při letnění rybníků. Je-li provádění letnění rybníků a udržování jejich hladiny v hnízdním období natolik přínosné a nezbytné z hlediska ochrany přírody, jak nyní žalobce tvrdí, měl se domáhat zahrnutí speciálních kót pro letnění rybníků a úpravy rozsahu užívání vodního díla spočívající v nemožnosti zvyšování hladiny rybníků v hnízdním období do povolení k nakládání s vodami. Absence takové úpravy v povolení k nakládání s vodami nemůže být zhojena jejím zakotvením v manipulačních řádech rybníků, které by tak šly nad rámec vydaného povolení. Žalobce má dle názoru soudu jedinou možnost, jak uvedený „nedostatek“ povolení k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006 napravit, a sice iniciovat řízení o změně tohoto povolení.

Vypuštění rybníka při výlovu, kdy jeho hladina po určitou dobu nedosahuje kóty minimální provozní hladiny stanovené v povolení k nakládání s vodami, je zcela nezbytným způsobem nakládání s vodním dílem, jímž je naplňován účel jeho užívání spočívající v chovu ryb. Letnění předmětných rybníků však takovým nezbytným způsobem nakládání s vodním dílem dozajista není, o čemž svědčí již samotná skutečnost, že v uplynulých 60 letech k jejich letnění docházelo jen sporadicky (dle žalovaného došlo k letnění Lednických rybníků v roce 1948 a poté až v roce 2003; podle žalobce bylo letnění rybníka Nesyt provedeno také v roce 1953). Vzhledem k této frekvenci rozhodně nelze hovořit o tom, že letnění je pro předmětné rybníky tradičním způsobem hospodaření – možná jím bylo před mnoha desetiletími, v současnosti tomu tak ale není.

Soud nehodlá polemizovat se žalobcem o prospěšnosti letnění předmětných rybníků, nemůže však přehlédnout skutečnost, že zatímco (i dle slov samotného žalobce) letnění rybníků v minulosti náleželo k postupům uplatňovaným v rámci rybníčního hospodaření, kdy jeho cílem bylo zvýšení výnosu ryb, žalobce prokazatelně zamýšlí letnění předmětných rybníků provádět ze zcela odlišných důvodů, a sice s cílem vytvořit v dané lokalitě co nejpríznivější životní podmínky pro vybrané druhy rostlin a živočichů, především vodních ptáků. Rybáři, kteří na předmětných rybnících hospodaří, naopak s jejich letněním v podobě navržené v předložených manipulačních řádech nesouhlasí (viz např. vyjádření společnosti APH - rybníky, s.r.o. k odvolání, v němž je vyjádřena obava z přemnožení karase stříbritého).

Dle názoru soudu nelze pochybovat o tom, že letnění, jehož podstata spočívá v tom, že rybník je během vegetačního období ponechán alespoň částečně bez vody, je ve smyslu § 2 odst. 9 vodního zákona nakládáním s povrchovými vodami, neboť se jedná o způsob, jím lze ovlivňovat množství vod v rybníce a rovněž jejich jakost (viz obavy žalovaného z možného zhoršení jakosti vody při velkém zárostu dna letněného rybníka vegetací). Nejedná se přitom o obecné nakládání s povrchovými vodami (§ 6 vodního zákona), které by žalobce mohl realizovat bez povolení nebo souhlasu vodoprávního úřadu. Ať již jsou cíle, které žalobce prováděním letnění rybníků sleduje, jakékoliv, pro žalobce, stejně jako pro kteréhokoliv jiného oprávněného, platí povinnost dodržovat při nakládání s vodami vydané povolení k nakládání s vodami a řídit se jím. Letnění, při kterém by hladina rybníka dlouhodobě poklesla pod kótu minimální provozní hladiny stanovenou v platném povolení k nakládání s vodami, je (stejně jako záměrné udržování hladiny v rybnících pod touto kótou v hnízdním období) s uvedeným povolením v rozporu, což žalovaný právem vyhodnotil jako překážku bránící schválení manipulačních řádů, které takové (nepovolené) nakládání s vodami v předmětných rybnících připouštěly.

Soud shledal neopodstatněnou rovněž námitku vytýkající žalovanému porušení § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny, k němuž mělo dojít opomenutím orgánu ochrany přírody v řízení o schválení manipulačních řádů předmětných rybníků. Ve shodě s názorem žalovaného má soud za to, že rozhodnutím vodoprávního úřadu o (ne)schválení manipulačního řádu vodního díla, vydávaným podle § 115 odst. 17 vodního zákona, nemohou být dotčeny zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny, a vodoprávní úřad tudíž není povinen při vydání takového rozhodnutí postupovat podle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny. Je tomu tak s ohledem na již shora zmíněnou povahu manipulačního řádu, který je toliko technicko-provozním dokumentem, jehož obsah musí být zcela v souladu s dříve vydaným povolením k nakládání s vodami a nesmí vybočit z mezí stanovených tímto povolením. Povolení k nakládání s vodami vydávané podle § 8 vodního zákona je zásadním dokumentem, který určuje dobu, účel a také rozsah, v jakém může subjekt oprávněný z tohoto povolení s vodami nakládat, a na jeho vydání pochopitelně dopadá ustanovení § 65 zákona o

ochraně přírody a krajiny. Není však žádného důvodu k tomu, aby zmíněné ustanovení dopadalo také na vydání manipulačního řádu vodního díla, neboť manipulační řád musí respektovat meze stanovené povolením k nakládání s vodami a nemůže rozsah a účel nakládání oprávněného s vodami upravit ve větším rozsahu, než jak je tomu ve vydaném povolení. Jinými slovy řečeno, na základě schváleného manipulačního řádu vodního díla nemůže dojít k jinému, většímu dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny, než k jakému může dojít na základě vydaného povolení k nakládání s vodami. Projednání možného dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny s orgánem ochrany přírody a nutnost dosažení dohody s tímto orgánem je proto nezbytné při vydání povolení k nakládání s vodami; opakování tohoto postupu v řízení o schválení manipulačního řádu vodního díla by představovalo duplicitní projednání téhož dotčení.

K obdobnému závěru dospěl zdejší soud i v žalovaném zmiňovaném rozsudku ze dne 23.06.2008 č.j. 5 Ca 145/2005 - 298, v němž mj. uvedl, že „*manipulační řád tedy musí být v souladu se stavebním povolením a povolením nakládání s vodami, musí být zpracován v jejich rámci a pouze provádí záměry schválené již v těchto rozhodnutích. Procesu posuzování vlivů na životní prostředí nepochybně podléhá rozhodnutí o zřízení díla a povolení k nakládání s vodami. Manipulační řád, vydávaný k jejich provedení (ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla), nemůže vyvolat vlivy, které by již byly posouzeny.*“ Na jiném místě téhož rozsudku pak soud dovodil, že „*všechny účely vodního díla musí být řešeny, tj. i posouzeny z hlediska vlivů na životní prostředí, již v rámci obligatorně vydávaných vodoprávních rozhodnutí o zřízení vodního díla a povolení k nakládání s vodami (v daném případě budou posouzeny v rámci řízení vedeném o změně povolení k nakládání s vodami). Podle § 3 písm. g) vyhl. č. 432/2001 Sb., je náležitostí povolení k nakládání s vodami stanovení podmínek, za kterých se nakládání s vodami povoluje. Podle názoru soudu se v těchto závazných podmínkách musí promítat posouzení vlivů na životní prostředí z hledisek všech záměrů, které budou povolením k nakládání s vodami schváleny.*“

Pouze jako obiter dictum soud uvádí, že i v případě, kdy by bylo možné opomenutí orgánu ochrany přírody v řízení o schválení manipulačních řádů předmětných rybníků označit za porušení zákona ze strany vodoprávního úřadu (s čímž soud nesouhlasí), nezakládalo by toto pochybení správního orgánu důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť by i nadále trvala shora vytčená překážka bránící schválení manipulačních řádů, spočívající v jejich rozporu s platným povolením k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006.

To, že zájmy ochrany přírody a krajiny jsou identifikovány vymezením předmětů ochrany a jejich ochranných podmínek ve zřizovacích předpisech NPR Lednické rybníky, Evropsky významné lokality a Ptačí oblasti Lednické rybníky, žalovaný napadeným rozhodnutím nikterak nezpochybňuje.

Opakované tvrzení žalobce, že letnění je pro NPR Lednické rybníky tradičním způsobem hospodaření, podepřené poukazem na zřizovací předpis NPR, nikterak nevyvrací argumentaci žalovaného, podle níž by schválení návrhů manipulačních řádů vedlo k nevhodnému využívání vody ve srážkově deficitní oblasti (o tom, že v současnosti letnění žádnou tradici při obhospodařování předmětných rybníků nepředstavuje, se soud již zmínil shora). Totéž platí i pro žalobcovo tvrzení, že předmětné manipulační řády, které obsahují i opatření směřující k letnění rybníků (dočasné snížení hladiny v určitém období) byly zpracovány na základě platného plánu péče o zvláště chráněné území a jeho ochranné

pásmo a jsou s ním plně v souladu. Na tomto místě soud považuje za potřebné poznamenat, že plán péče v žádném případě nemůže závazným způsobem stanovit povinnost provádět letnění předmětných rybníků. Dle definice obsažené v § 38 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je plán péče odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území *navrhuje opatření* na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a *pro rozhodování orgánů ochrany přírody*; pro rozhodování vodoprávního úřadu při schvalování manipulačního řádu vodního díla však tento dokument závazný není, a dle své povahy ani být nemůže.

Žalovaný, stejně jako vodoprávní úřad prvního stupně, byl při rozhodování v dané věci vázán vodním zákonem, jehož účelem vyjádřeným v § 1 odst. 1 není jen přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo závislých suchozemských ekosystémů, ale především chránit povrchové a podzemní vody, stanovit podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod, vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha a zajistit bezpečnost vodních děl. V souladu s takto vymezeným účelem vodního zákona nemohou vodoprávní úřady zájmy ochrany přírody zcela nadřadit ostatním zájmům chráněným vodním zákonem a tyto ostatní zájmy přehlížet či ignorovat. Proto také správní orgány obou stupňů v nyní projednávané věci důvodně posuzovaly i to, zda v důsledku schválení manipulačních řádů nemůže dojít k nevhodnému využívání vody v dané lokalitě, k ohrožení jakosti vody rybníků či k ohrožení realizace těch povolení k nakládání s vodami vydaných jiným subjektům, která jsou vázaná na předmětné rybníky. Jejich závěr, že manipulační řády nelze schválit, protože v nich uvedený rozsah a způsob nakládání s vodami předmětných rybníků by mohl tyto škodlivé následky vyvolat, zohledňuje účel vodního zákona vyjádřený v jeho § 1 odst. 1, a je tedy s tímto zákonem v souladu. Opačný názor žalobce, vycházející toliko z jeho přesvědčení o prospěšnosti či potřebě provádění letnění rybníků za účelem vytvoření vhodných životních podmínek pro chráněné druhy živočichů a rostlin, které v dané lokalitě žijí, nemůže na souladu tohoto závěru se zákonem ničeho změnit.

Ve světle důvodů popsaných v předchozím odstavci je také nutno rozumět konstatování žalovaného, že nelze upřednostňovat žádný z účelů vyjmenovaných v platném povolení k nakládání s vodami. Žalovaný měl tímto konstatováním bezpochyby na mysli, že pro vodoprávní orgán (a stejně tak pro oprávněného) je při rozhodování o schválení manipulačního řádu vodního díla závazné platné povolení k nakládání s vodami a v něm stanovený účel (nebo účely), pro který bylo oprávněnému nakládání s vodami povoleno. Ani jeden z těchto účelů nemůže vodoprávní orgán při svém rozhodování pominout. Byl to ostatně právě žalobce, kdo se domáhal vydání povolení k nakládání s vodami předmětných rybníků mj. za účelem podnikatelského chovu ryb nebo vodní drůbeže.

Soud nikterak neupírá žalobci, aby postupoval podle § 2 odst. 1 písm. b/ bodu 3 vyhlášky č. 195/2002 Sb., tj. aby jako jeden z údajů o vodním díle v manipulačním řádu uvedl účel vodního díla a aby v případě, že vodní dílo slouží více účelům, uvedl tyto účely v pořadí podle důležitosti, kterou jim přisuzuje. Uvedený postup však neznamená, že žalobcem preferovaný účel nakládání s vodami daného vodního díla, jímž je (slovy povolení ze dne 6.11.2006) užívání vod rybníků k jinému nakládání zohledňujícímu ochranu přírody, vodoprávní úřad nadřadí ostatním zájmům, jejichž ochrana je rovněž účelem vodního zákona, a že bude tyto ostatní zájmy přehlížet či ignorovat.

Není pravdou, že by žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval škodlivostí žalobcem navrženého letnění. Stejně tak nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že závěr žalovaného o hrozbě ne hospodárného využívání vody ve srážkově deficitní oblasti, možném vyschnutí rybníka a či zahánění vegetace v rybnících při letnění prováděném způsobem navrženým v manipulačních řádech je zcela nepodložený a nemá oporu ve spisovém materiálu. Ze spisového materiálu týkajícího se projednávané věci prokazatelně vyplývá, že při letnění předmětných rybníků způsobem navrženým v manipulačních řádech by hladina rybníků Nesyt a Hlohovecký byla dlouhodobě udržována pod úrovní minimální provozní hladiny stanovenou závazným povolením k nakládání s vodami ze dne 6.11.2006. Tentýž důsledek by mohlo způsobit navrhované udržování hladiny v rybnících v hnízdním období. Jak v rozhodnutí přílehlavě konstatoval správní orgán I. stupně, při schválení manipulačních řádů by tak docházelo k prohlubování nepříznivých účinků sucha v dané lokalitě, která je srážkově deficitní (to, že se jedná o srážkově deficitní oblast, žalobce v žalobě nezpochybnil). Správní orgán I. stupně zároveň konstatoval riziko ohrožení realizace povolených nakládání s vodami vázaných na vodní díla, jimiž jsou výtažníky pod Nesytem u rybníku Nesyt, Sádky pod Hlohovcem u rybníku Hlohovec a odběr pro školky Lesů ČR, s.p., u rybníku Mlýnského (např. u Sádek pod Hlohovcem by se vzhledem k navržené kótě letnění a kótě odběrného objektu vůbec nemohl uskutečňovat odběr vody). Hrozbu masivního zárostu dna letněného rybníku vegetací, která by následně mohla v rybníce zahánět a ohrozit tak kvalitu jeho vody, v průběhu správního řízení připustil i sám žalobce, když konstatoval značnou variabilitu nárůstu porostů na obnažených dnech rybníků v jednotlivých letech, kterou zdůvodňoval neexistencí detailního řešení likvidace vegetace v manipulačních řádech.

K argumentům, které žalobce poprvé uplatnil až v replice k vyjádření žalovaného, soud nemohl přihlížet, neboť tyto byly vzneseny až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud by tak soud učinil, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě.

O žalobě bylo možné rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným. Soud pro úplnost dodává, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.).

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů

řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.